

КОНКУРС ЗА ПОЕЗИЯ НА ИМЕТО НА УСИН КЕРИМ 2004

В навечерието на Коледните празници, на 14 декември 2004 в Унгарския културен институт в София се провежда заключителният етап на деветия по ред Международен конкурс за поезия "Усин Керим".

Церемонията по награждаването на отличените поети откри Държ Арамо, директор на УКИ. Публиката бурно аплодира участниците в програмата - актрисата Петя Силянова, която пламенно рецитира стихове на нашия Усин Керим, певеца

Кирил Пешов и акордеониста Янко Колев - те развлнуваха всички пръсъствщи със своите изпълнения.

В поетическия конкурс "Усин Керим" - 2004 участваха 20 поети, повечето роми, от цяла страна. Сред тях са Pagka Кръстева от София, Валери Леков от Кюстендил, Даниела Симеонова от София, Красимир Панев от Сливен, Олга Върбанова от Мездра, Васил Янев от Оряхово, Албена Киськова от Враца, Радостина Николова от Габрово и други. Отново има и

международн участие - Адем Адеми от Македония.

Изненадата на Вечерта бе плакет от Министъра на образованието, поднесен от Й. Нунев, експерт в МОН, на Васил Чапразов, главен редактор на единствения ромски вестник с десетгодишна история "Дром Дроменгар". За провеждането на традиционния за вестник "Дром дроменгар" конкурс през тази година допринесоха фондация С.Е.Г.А., Унгарският културен институт, МИЧП, както и НСЕДВ.

Виолета БОГДАНОВА

Журито в състав: Иван Цанев - председател, и членове Васил Чапразов, Калина Кочевска и Марин Богаков, обяви наградени:

Първа награда за поезия на ромски език - Георги Георгиев, България и Адем Адеми, Македония

Отличия за поезия на български език - **Надя Кабакова** - за цикъл стихотворения, **Снежана Василева** - за стихотворение "Молимба", **Валентина Сандева** - за стихотворение "Признание", **Петър Малинов** - за стихотворение "Между". Диплом, за участие в конкурса, получи петокласничката от село Стожер, Добричко, Рамона Октавиан.

Irati mange me amala vakerde
Kaj tut odola javereja dikhle
svako jek mo kamipe nashti kerel
Tuja ov ka khelel...
chachutno kamipe o vilo vakerel.

Adem ADEMI

ПРОЛЕТ

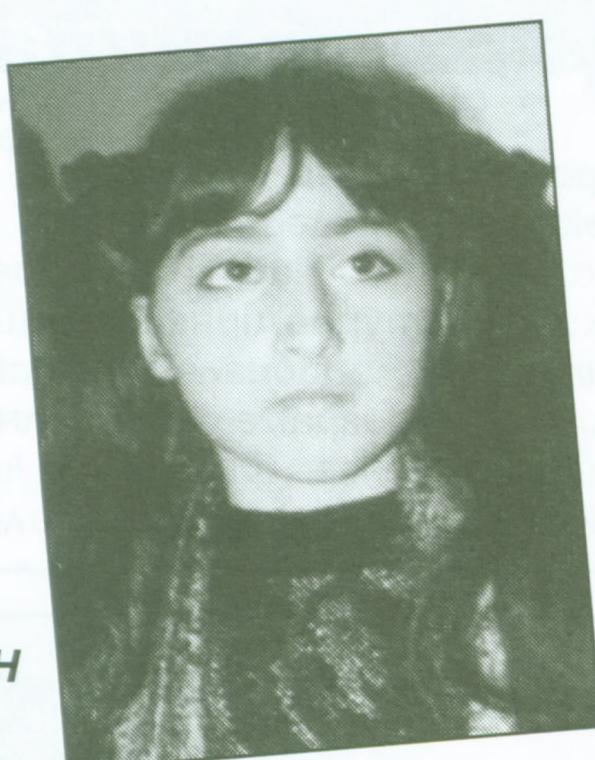
Пролет чудна иде,
Злата зима си отиде.
Радост е голяма за гецата,
за гората и полята.

И във слънчевия ден,
ще цъфтят навред край мен
и горите и полята,
и лозята и нивята.

Сънцето в небето
радостно сияе.
Тук сърчището,
сякаш че играе.

Вечер аз заспивам
със щурчовата песен.
Сутрин ме събужда
славеят чудесен.

Рамона ОКТАВИАН

ZIKNO KHER

Nanai si nujna but khera -
ekh zikno kher si nujno.
Amaro zikno kher -
phero si shukare lulugenza,
zikno kher - kher romengoro.

Juka ko trudo, ko mariba e mechtenza,
zi ko dinlo ternipe
amen trushale, bokhale ji ko agor chayarde
an amare zikne khereste.

Zi o kham ka gilyavel,
an te sobate ka girel,
zi amen bes te ahayas a khidame
e lulugenzo e phuvysa.

Георги ГЕОРГИЕВ

МЕЖДУ

Межку във класи - I и II съм -
С тялото във II,
А с музиката в I
И във въвата вагона обаче -
Виждат тялото ми само във II-ра класа.

Межку във гарни - моята и другата
Искам документ за душата ми -
Дали е за I или за II класа?
И въвете гарни, обаче
Омелят душата ми с бетон -
Душа I и II класа...

Межку във години - стара и нова
Не знам мечтата ми
За I или за II класа е?
И през въвете години обаче,
Опъват и спускат платната ми -
Като за мечта I и II класа....

Межку във хилядолетия съм -
Това и следващото,
Не знаели дали съм I или II класа човек?
Заключват тялото ми във II,
А душата ми тайно пропускат в I.

ПРИЗНАНИЕ

Не питай защо не те взех за жена -
ти беше красива, греховна,
ти беше най-буйната ромска мома,
пък аз исках друга, по скромна...

Не питай защо я целувах в захлас,
а мислено тебе целувах,
не питай защо всеки миг, всеки час
прегръдките твои жадувах...

Не се подигравай. Отново съм сам,
но този път чуй - не отричам,
а Вече пред всички признавам без срам,
че циганка страстно обичам!

Валентина САНДЕВА

Надя Кабакова получава своята награда от г-н Държ Арамо - директор на УКИ

ГАВРОШОВЦИ

Безлодна тръпне гарата от студ
Виновно свила пазвите от мрамор.
Над нея мига блед, от мъка натежала
неонът топли малкия им тabor.

И спят деца бездомни, сърчени от студ
Ували се в кълбо, като в лопило.
Край тях и вятърът се спря - тоз конник луд
- спят деца бездомни, вшиали лепило.

Настръхнал е градът в очакване на зло
като куче хане, който няма стряха.
Не ги прие - гаврошовците на кълбо
цял ден лепило дишаха и спяха.

Събудят ли се - глад и студ, омраза, страх,
но хората жестоки отминават,
а те притичват като кученца след тях,
но никой и стоминка не им дава.

И те си знам - ще го ѹде пок ноща,
ще ги приеме пок онази гара...
Ще спят - и в сънищата майка и баща
със влак ще го ѹдат и ще ги откарят!...

Безлодна тръпне гарата от студ и жал
Виновно свила пазвите от мрамор
над нея все така от мъка натежала
неонът топли малкия им тabor...

Надя КАБАКОВА

МОЛИТВА

Научи ме да плача, Господи,
научи ме!

И нека сълзите ми бъдат моя молитва
и прошка от тебе,
а Вечер да изкупвам всеки гръх с по една сълза...

Научи ме да плача, Господи
и да обичам повече живота,
защото той е не милостиня, а гар!

Научи ме да плача, Господи -
по вир от сълзи да се пълзне до мен слънцето!

Тогава ще плача не защото ярко свети
и изгара очите ми,
а защото ще го обичам...
Научи ме да плача!
Научи ме...

Снежана ВАСИЛЕВА